

[Arbejdsministeren.]

almindelig tilslutning hos de 4-5 største partier.

Hr. Ove Hansen og også hr. Holger Hansen var inde på, at amtsrådene har en væsentlig opgave i henseende til at muliggøre en decentralisering af opgaver fra staten. Hvis man satte en streg over amtsrådene, ville resultatet ikke blive en videregående decentralisering af opgaverne til primærkommunerne — sådan opfattede jeg disse bemærkninger, og jeg er enig i dem — men snarere en centralisering eller i hvert fald et stop for udlægningen af opgaver til lokal forvaltning.

Jeg har den opfattelse, at debatten i dag hermed er afslutningen på en offentlig diskussion, som har løbet nu i et par år, og som kan have skabt usikkerhed om disse væsentlige forhold i forbindelse med kommunalreform og opgavefordeling. Denne usikkerhed er altså ikke længere til stede.

En anden ting, jeg vil fremhæve, er, at det forekommer mig, at der også var enighed om behovet for en samordnet styring af den offentlige aktivitet omfattende såvel staten som kommunerne. Jeg kan oplyse, at i de forhandlinger, regeringens opgavefordelingsudvalg har haft med de kommunale organisationer, har man også fra disses side givet udtryk for, at man var særdeles enig i, at der var behov for under vore moderne samfundsforhold at få tilvejebragt en sådan samordnet styring, og at man ville gå positivt ind i arbejdet med at finde frem til de praktiske muligheder og midler for en sådan styring. De problemer hører altså til dem, som der er enighed om at tage op, og som perspektivredøgørelsen understreger nødvendigheden af en løsning på. Under debatten her i dag har dette altså fået en understregning.

De styringsmidler, vi hidtil har kendt, er statens og indenrigsministeriets lånekontrol og kontrol med kommunernes selvfinansierungsgrad. Der er i dag nævnt — jeg tror, det var hr. Holger Hansen, der var inde på det — det ønskværdige i, at man ser efter, om den normsætning, der sker ved sagkyndige direktorater og inspektoraters virksomhed, i tilstrækkelig grad tager økonomiske hensyn i betragtning, eller om den stiller kommunerne over for faglige ønsker om en vis kvalitet af de offentlige ydelser, som

altså er en af årsagerne til den udgiftsekspllosion, som ikke blot staten, men i endnu højere grad kommunerne har oplevet de senere år. Jeg tror, der her er et væsentligt problem, og vi overvejer også i regeringen, hvorledes vi kan få, hvad skal vi sige, indpødet en ny ånd i den normsætningsvirksomhed, der foregår på faglige og saglige områder, sådan at økonomiske hensyn indarbejdes fra første færd.

Et andet spørgsmål, der allerede lå i min redegørelse for en uges tid siden, og som også har været diskuteret her i dag, er spørgsmålet om at skabe en samordning af statens og kommunernes økonomiske aktivitet, en samkøring af på den ene side kommunernes investerings- og finansieringsplaner og på den anden side statens budgetoverslag. Der er nok problemer her, der skal søges løst, og de praktiske muligheder herfor vokser dag for dag. De midler, jeg her har nævnt, er imidlertid næppe tilstrækkelige til at opnå en sådan kontrol med den offentlige aktivitets udvikling, at skatteborgerne kan føle sig tilfreds dermed, og derfor overvejes det i øjeblikket at nedsætte en gruppe, der kan se på spørgsmålene og i den forbindelse også vurdere tilsynsrådernes opgaver som led i denne styringsvirksomhed.

Hr. Ove Hansen var i denne forbindelse inde på spørgsmålet om statsamtterne og spurgte mig, om regeringen har planer om at ændre disse. Jeg kan hertil sige, regeringen har ikke nogen aktuelle planer om at foretage ændringer i statsamtterne, men vi vil have en gennemgang af statsamtternes opgaver på ankeområdet, på overøvrighedsområdet og altså også på tilsynsområdet. Amtmanden er jo formand for det lokale tilsynsråd. Vi vil have en registrering og vurdering af de opgaver, der her foreligger, for at den diskussion, der i de senere uger er dukket op omkring statsamtterne, kan komme til at foregå på grundlag af grundige oplysninger og vurderinger.

Hr. Holger Hansen og også nu sidst hr. Hauch var inde på spørgsmålet om at skabe selvstændige ankeinstanser. Også dette hører til problemerne omkring statsamtternes funktioner, de har jo ankefunktioner i en række henseender, men det har også relation til de problemer, der dukker op, når opgaver lægges fra staten ud til kommunal forvaltning. Det medfører en principiel og i hvert